

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 12C/27/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116203276
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Šulajová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:1116203276.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Renátou Šulajovou v spore žalobcu T. L., narodený XX.XX.XXXX, bytom X.. U.. O. XX/XX, J., zast. JUDr. Ján Marčok, advokát so sídlom M. Gorkého 21, Lučenec, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, v zastúpení Okresná prokuratúra Lučenec, F. Lehára 12, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Žaloba o zaplata sumy 2 925,78 Eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 925,78 Eur od 11.08.2015 do zaplata sa z a m i e t a .

Žalovanému sa p r i z n á v a od žalobcu náhrada trov konania v plnom rozsahu, o ktorej výške súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 12.02.2016 pôvodne na Okresnom súde Bratislava I, v súčasnosti počnúc od 10.10.2017 na Okresnom súde Lučenec (postúpenie spisu) domáha zaplata sumy 2 925,78 Eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Pôvodne ako žalovaných označil: Slovenská republika, za ktorú koná 1/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, 2/ Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, 3/ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava.

2. Okresný súd Bratislava I uznesením číslo konania 18C/19/2016-33 zo dňa 27.02.2017 vyzval žalovaných, aby sa v lehote do 10 dní od doručenia písomne vyjadril k žalobe v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Pôvodne žalovaní 1/, 2/ ,3/ sa k žalobe písomne vyjadrili.

3. Okresný súd Lučenec uznesením číslo konania 12C/27/2017-113 zo dňa 12.10.2017 ustálil, že v predmetnom spore bude ďalej konať so žalovaným Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.10.2017. Dôvody rozhodnutia súdu o tom, ktorý orgán má v predmetnom spore konať za Slovenskú republika vyplývajú z jeho odôvodnenia.

4. Žalobca v žalobe uviedol, že uznesením sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR, úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby stred ČVS: SKIS-316/OISS-V-2011 zo dňa 13.03.2012 proti nemu bolo vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Na základe uvedeného si pre zastupovanie v uvedenom trestnom konaní zvolil za obhajcu JUDr. Jána Marčoka, advokáta, so sídlom M. Gorkého 21, Lučenec. Prípravné konanie bolo zo strany sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR ukončené návrhom

na podanie obžaloby. Podaním zo dňa 14.06.2012 bol upovedomený, že v jeho trestnej veci bola na príslušný súd podaná obžaloba.

5. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 2T/144/2012-258 zo dňa 25.09.2012 bol podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Proti uvedenému rozsudku podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Lučenec odvolanie. Uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4To 111/12 zo dňa 13.02.2013 súd odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 2T/144/2012-258 zo dňa 25.09.2012 zamietol. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 2T/144/2012-258 zo dňa 25.09.2012 tak nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.02.2013.

6. Nakoľko trestné stíhanie, ktoré bolo voči nemu vedené na základe uznesenia o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vydaného sekciou kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR, úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby stred pod ČVS: SKIS-316/OISS-V-2011 dňa 13.03.2012 ukončené oslobodzujúcim rozsudkom, vznikol mu nárok na náhradu škody spočívajúcej v nákladoch, ktoré musel vynaložiť na trovy obhajoby v predmetnom trestnom konaní.

7. Na základe vyššie uvedeného si žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 07.08.2015 voči Ministerstvu vnútra SR uplatnil nárok na náhradu škody v sume 2.925,78 Eur, ktorá mu vznikla ako náklady, ktoré musel vynaložiť na obhajobu v predmetnom konaní. Listom zo dňa 14.08.2015 mu pôvodne žalovaný 1/ oznámil, že jeho žiadosť postupuje pôvodne žalovanému 2/, ktorého považuje za príslušného na prerokovanie jeho žiadosti. Žalovaný 2/ mu listom zo dňa 24.08.2015 oznámil, že sa necíti byť príslušný na prerokovanie žiadosti a postupuje vec na prejednanie pôvodne žalovanému 3/. Žalovaný 3/ mu listom zo dňa 11.09.2015 oznámil, že sa necíti byť príslušný na prerokovanie žiadosti a postupuje vec na prejednanie žalovanému 2/.

8. Žalobca vyšpecifikoval úkony právnej služby jeho obhajcu JUDr. Jána Marčoka v trestnom konaní nasledovne:

dátum úkon za 1 úkon vrátane DPH a režijného paušálu

26.03.2012 Prevzatie a príprava obhajoby
+ nahliadnutie do spisu dňa 27.04.2012 ISMV B.B.

+ prvá porada s klientom dňa 26.03.2012
/§ 14 ods. 1 písm. a/ Vyhlášky/ 123,60 Eur

27.03.2012 Písomné podanie na iný orgán - sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia

/§14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky/ 123,60 Eur

11.05.2012 Účasť pri vyšetrovacích úkonoch
výsluch poškodenej, svedka U., U. 09.00 - 10.55 hod. - MsÚ Divín

/§14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky/ 123,60 Eur

11.05.2012 Účasť pri vyšetrovacích úkonoch
výsluch obvineného OO PZ Lovinobaňa 11.00 - 13.00 hod.

/§14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky/ 123,60 Eur

18.05.2012 Písomné podanie na iný orgán - návrh na vykonanie dôkazov

/§14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky/ 123,60 Eur

18.05.2012 Účasť pri vyšetrovacích úkonoch - OO PZ Lovinobaňa 09.00-13.00 hod.

Konfrontácia obvinený - poškodená, výsluchy svedkov

L., T., S., W., U.,

U., X.

/§14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky/ 247,20 Eur

25.05.2012 Účasť pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania

/§14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky/ 123,60 Eur

06.06.2012 Písomné podanie na iný orgán - návrh na zastavenie trestného stíhania

/§14 ods. 3 písm. c/ Vyhlášky/ 61,80 Eur

11.06.2012 Písomné podanie na iný orgán - návrh na vykonanie

dôkazov po zmene pr. kvalifikácie /§14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky/ 123,60 Eur
08.07.2012 Písomné podanie na súd - návrh na vykonanie
dôkazov po výzve súdu
/§14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky/ 123,60 Eur
24.07.2012 Zastupovanie na HP 123,60 Eur
/§14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky/
16.08.2012 Zastupovanie na HP 123,60 Eur
/§14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky/
25.09.2012 Zastupovanie na HP 123,60 Eur
/§14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky/
23.11.2012 Písomné podanie na súd - vyjadrenie k odvolaniu
/§14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky/ 123,60 Eur
13.02.2013 Zastupovanie na VZ o odvolaní - KS BB 126,52 Eur
/§14 ods. 1 písm. a/ Vyhlášky/
SPOLU: 1.918,72 Eur

Náhradu cestovného a náhradu za stratu času za nasledovné úkony vykonané mimo sídla advokáta:

27.04.2012 - nazretie do vyšetrovacieho spisu - ISMV BB
11.05.2012 - Účasť pri vyšetrovacích úkonoch - Divín, Lovinobaňa
18.05.2012 - Účasť pri vyšetrovacích úkonoch - Lovinobaňa
25.05.2012 - Účasť pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania - ISMV BB

Náhrada hotových výdavkov a náhradu za stratu času:

Cestovné dňa 27.04.2012: Lučenec - Banská Bystrica a späť, vypočítané pri priemernej spotrebe osobného motorového vozidla 9,8 l/100 km, cene paliva Natural 95 vo výške 1,598 Eur/l a počte kilometrov 2 x 80 km /160 km/ vo výške 30,06 Eur (9,8 l/100 km x 160 km x 1,598 Eur/l + 20% DPH).
Náhrada za opotrebenie vozidla je uplatnená v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 632/2008 Z. z. vo výške 35,13 Eur (0,183 Eur x 160 km + 20% DPH).
Náhradu za stratu času si uplatňuje za cestu Lučenec - Banská Bystrica a späť - spolu 3 hodiny (2 x 1,5 hodiny á 12,72 Eur + 20% DPH = 91,58 Eur).

Cestovné dňa 11.05.2012: Lučenec - Divín - Lovinobaňa a späť, vypočítané pri priemernej spotrebe osobného motorového vozidla 9,8 l/100 km, cene paliva Natural 95 vo výške 1,578 Eur/l a počte kilometrov 48 km vo výške 8,91 Eur (9,8 l/100 km x 48 km x 1,578 Eur/l + 20% DPH).
Náhrada za opotrebenie vozidla je uplatnená v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 632/2008 Z. z. vo výške 10,53 Eur (0,183 Eur x 48 km + 20% DPH).
Náhradu za stratu času si uplatňuje za cestu Lučenec - Divín- Lovinobaňa a späť - spolu 1 hodina (2 x 0,5 hodiny á 12,72 Eur + 20% DPH = 30,53 Eur).

Cestovné dňa 18.05.2012: Lučenec - Lovinobaňa a späť, vypočítané pri priemernej spotrebe osobného motorového vozidla 9,8 l/100 km, cene paliva Natural 95 vo výške 1,568 Eur/l a počte kilometrov 2 x 20 km /40 km/ vo výške 7,37 Eur (9,8 l/100 km x 40 km x 1,568 Eur/l + 20% DPH).
Náhrada za opotrebenie vozidla je uplatnená v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 632/2008 Z.z. vo výške 8,78 Eur (0,183 Eur x 40 km + 20% DPH).
Náhradu za stratu času si uplatňuje za cestu Lučenec - Lovinobaňa a späť - spolu 1 hodina (2 x 0,5 hodiny á 12,72 Eur + 20% DPH = 30,53 Eur).

Cestovné dňa 25.05.2012: Lučenec - Banská Bystrica a späť, vypočítané pri priemernej spotrebe osobného motorového vozidla 9,8 l/100 km, cene paliva Natural 95 vo výške 1,559 Eur/l a počte kilometrov 2 x 80 km /160 km/ vo výške 29,33 Eur (9,8 l/100 km x 160 km x 1,559 Eur/l + 20% DPH).
Náhrada za opotrebenie vozidla je uplatnená v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 632/2008 Z.z. vo výške 35,13 Eur (0,183 Eur x 160 km + 20% DPH).
Náhradu za stratu času si uplatňuje za cestu Lučenec - Banská Bystrica a späť - spolu 3 hodiny (2 x 1,5 hodiny á 12,72 Eur + 20% DPH = 91,58 Eur)

Celkovo sa trovy obhajoby v celkovej sume 2.925,78 Eur skladajú z odmeny za právne služby v sume 1.918,72 Eur, nákladov na vypracovanie znaleckého posudku v sume 597,60 Eur a náhrady hotových výdavkov v sume 409,46 Eur.

9. Žalobca ku vyjadreniu žalovaného uviedol, že vo vzťahu k namietanému nesplneniu podmienok ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je potrebné uviesť, že zákon požaduje podanie opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažnosť ako opravný prostriedok. Je pravdou, že orgán rozhodujúci o sťažnosti vyhodnotil túto ako podanú oneskorene, avšak je zrejmé, že sa zaoberal napadnutým rozhodnutím.

10. Zároveň v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku "ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi a ak je obvineným súdny exekútor, notár, znalec, tlmočník alebo prekladateľ, aj ministromi spravodlivosti, a ak je obvineným advokát, aj Slovenskej advokátskej komore; o tomto úkone upovedomí bez meškania oznamovateľa a poškodeného". Podľa § 230 ods. 1 Trestného poriadku "dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor". Podľa § 230 ods. 2 písm. e/ trestného poriadku "pri výkone tohto dozoru je prokurátor oprávnený rušiť nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia policajta, ktoré môže nahradiť vlastnými rozhodnutiami". Z citovaných ustanovení Trestného poriadku je zrejmé, že prokurátor v trestnom konaní preskúmvanie uznesenia o vznesení obvinenia preskúmvava z úradnej povinnosti a nie len na podklade podnetu.

11. Pokiaľ ide o žalovaným namietanú výšku trov obhajoby a preukázanie ich zaplatenie uviedol, že obhajoba v predmetnej veci bola žalobcovi vyúčtovaná ako tarifná odmena v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov pri poskytovaní právnych služieb. V konaní bolo zároveň potrebné vypracovať znalecký posudok obhajoby, pričom jeho vypracovanie bolo žalobcovi preúčtované v rámci odmeny obhajcu. Posudok vzhľadom na postup súdu na hlavnom pojednávaní nebolo možné v konaní predložiť, avšak jeho koncept v rozsahu v akom bol obhajobe poskytnutý predloží súdu na pojednávaní a to najmä s ohľadom na jeho rozsah cca 80 strán. Zaplatenie faktúr, ktorými bola žalobcovi vyúčtovaná obhajoba preukázal príjmovými dokladmi.

12. Žalobca prostredníctvom svojho zástupcu na pojednávaní súdu dňa 16.01.2018 poukázal na to, že predmetná vec je založená na právnom posúdení, nie na skutkových zisteniach. Je pravdou, že opravný prostriedok proti uzneseniu o vznesení obvinenia voči žalobcovi bol podaný oneskorene, avšak Trestný poriadok je konštruovaný tak, že sa rozhoduje aj o opravnom prostriedku podanom oneskorene. Čo sa týka samotného zákona konštrukcia je taká, že vtedy nevzniká nárok na náhradu škody, keď sťažovateľ vôbec nepodá opravný prostriedok voči napádanému rozhodnutiu, ako keby sa stotožnil s tým rozhodnutím, a následne sa v ďalšom procesnom postupe dospeje k rozhodnutiu, ktoré je pre neho priaznivé. V danej veci nejde o tento prípad, nakoľko žalobca už od počiatku nesúhlasil s vydaným rozhodnutím. Čo sa týka trov právneho zastúpenia, tieto boli poskytnuté ekonomicky, účelne a hospodárne a najväčšou položkou bol znalecký posudok. Znaleckého posudku sa dožadoval už v prípravnom konaní a následne v konaní pred súdom. Keďže to nebolo akceptované, bol nútený dať si vypracovať vlastný posudok, pričom v konaní pred súdom bol vyhotovený len koncept uvedeného posudku. Inú možnosť nemal, len ako si dať vyhotoviť znalecký posudok pre prípad, že by ho súd neoslobodil.

13. Žalovaný k žalobe uviedol, že žalobca si podľa žaloby uplatňuje nárok na náhradu škody na tom skutkovom základe, že uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby stred ČVS:SKIS-316/OISS-V-2011 zo dňa 13.03.2012 proti nemu bolo vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Dňa 14.06.2012, pre uvedený zločin, podala Okresná prokuratúra Lučenec na žalobcu obžalobu na Okresný súd Lučenec a Okresný súd Lučenec žalobcu rozsudkom sp. zn. 2T 144/2012 zo dňa 25.09.2012 spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Proti oslobodzujúcemu rozsudku podala Okresná prokuratúra Lučenec odvolanie, ktoré zamietol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 4To 111/2012 zo dňa 13.02.2013 a oslobodzujúci rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2013.

14. Žalobca podal dňa 10.08.2015 na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (žiadosť bola ministerstvu vnútra doručená 11.08.2015). Ministerstvo vnútra dňa 14.08.2015 pod č. KM-OPS1-P-135/2015 žiadosť postúpilo Generálnej

prokuratúre Slovenskej republiky. Generálna prokuratúra postúpila žiadosť dňa 24.08.2015 pod sp. zn. VI/4 Gc 72/15/1000-2 Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Ministerstvo spravodlivosti žiadosť dňa 11.09.2015 pod č. 46102/2015/141 vrátilo generálnej prokuratúre a Generálna prokuratúra Slovenskej republiky dňa 18.09.2015 pod sp. zn. VI/4 Gc 72/15/1000-5 JUDr. Jánovi Marčokovi s poukazom na ust. § 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. oznámila, že na vybavenie žiadosti nie je vecne príslušná. Žalobca v podanej žiadosti žiadal náhradu škody v rovnakej výške a z rovnakého titulu, ako si ju uplatňuje v žalobe. Vybavenie žiadosti sp. zn. VI/4 Gc 72/15/1000-5 z 18.09.2015 bolo JUDr. Jánovi Marčokovi doručené 23.09.2015.

15. Na súd bola žaloba doručená dňa 18.02.2016. Žalobca žiada sumu 2.925,78 Eur ako náhradu škody za trovy obhajoby v trestnom konaní. V žalobe uviedol, že náhradu škody si uplatňuje, pretože trestné stíhanie proti nemu bolo skončené oslobodzujúcim rozsudkom. Za titul, z ktorého si náhradu škody uplatňuje, označil uznesenie o vznesení obvinenia ČVS:SKIS-316/OISS-V-2011 zo dňa 13.03.2012. Vznik škody žalobca preukazuje faktúrami vystavenými advokátom JUDr. Jánom Marčokom č. 32/2012 zo dňa 26.03.2012 na sumu 500,--Eur, č. 77/2012 zo dňa 09.07.2012 na sumu 1.000,--Eur, č. 140/2012 zo dňa 04.12.2012 na sumu 1.099,99 Eur a č. 34/2013 zo dňa 28.03.2013 na sumu 325,79 Eur (spolu 2.925,78 Eur). Úrok z omeškania si žalobca uplatňuje od 11.08.2015, t. j. odo dňa nasledujúceho po podaní žiadosti o predbežné prerokovanie nároku (žiadosť žalobcu zo 07.08.2015 bola podaná na poštovú prepravu dňa 10.08.2015).

16. Žalovaný ďalej uviedol, že podanú žalobu považuje v celom rozsahu za nedôvodnú.

17. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky pri vybavovaní žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zistila, že žalobca podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť oneskorene. Jeho sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia ČVS:SKIS-316/OISS-V-2011 zo dňa 13.03.2012 bola zmietnutá uznesením Okresnej prokuratúry Lučenec sp. zn. 3Pv 832/11 zo dňa 19.04.2012 podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. ako podaná oneskorene. Oneskorene podanú sťažnosť proti (v tom čase už právoplatnému) uzneseniu o vznesení obvinenia, nie je možné považovať za "riadny" opravný prostriedok. Riadnym opravným prostriedkom je taký opravný prostriedok, ktorý je podaný proti neprávoplatnému rozhodnutiu, pričom riadnym opravným prostriedkom je súčasne len taký opravný prostriedok, o ktorom môže byť meritórne konané, t. j. na základe ktorého môže byť napadnuté rozhodnutie vecne preskúmané a nie taký, ktorý sa zamietá len z formálnych dôvodov. V tejto veci, s poukazom na uvedené, nie je preto splnená podmienka, určená v § 6 ods. 2 prvej vety zákona č. 514/2003 Z. z. na priznanie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Súčasne, nie sú dané ani predpoklady na aplikáciu ust. § 6 ods. 2 druhej vety zákona č. 514/2003 Z. z.

18. Zákon č. 514/2003 Z. z. nedefinuje, čo je potrebné rozumieť pod pojmom "prípád hodný osobitného zreteľa". Vo všeobecnosti ide o prípady, keď nepodanie riadneho opravného prostriedku včas, resp. vôbec, bolo spôsobené napr. náhlou hospitalizáciou obvineného, inou náhlou udalosťou, ktorá objektívne znemožnila podanie sťažnosti, prípadne nesprávnym poučením o lehote, v ktorej sa má sťažnosť podať. To, či ide o prípad hodný osobitného zreteľa, je potrebné posudzovať v každej jednej veci individuálne. To, že sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia bola zamietnutá ako oneskorene podaná, žalobca v žalobe "opomenul" uviesť (hoci splnenie podmienky podľa § 6 ods. 2 prvej vety zákona č. 514/2003 Z. z. je pre uplatnenie náhrady škody obligatórne). Súčasne žalobca v žalobe neuviedol ani žiadne také skutočnosti, ktoré by bolo možné vo vzťahu k oneskorene podanej sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia vyhodnotiť ako "prípád hodný osobitného zreteľa".

19. Nakoľko oneskorene podanú sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, nie je možné považovať za riadny opravný prostriedok, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím - uznesením o vznesení obvinenia, žalobcovi v tomto konaní nie je možné priznať.

20. Na priznanie náhrady škody z titulu nezákonného rozhodnutia - uznesenia vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby stred ČVS:SKIS-316/OISS-V-2011 zo dňa 13.03.2012, nie je splnená ani tá podmienka, aby toto uznesenie (rozhodnutie) bolo nezákonné. Konštrukcia, ktorú uvádza žalobca v žalobe, že uznesenie o vznesení obvinenia ČVS:SKIS-316/OISS-V-2011 zo dňa 13.03.2012 je nezákonným rozhodnutím, pretože bol spod obžaloby oslobodený, nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. Podľa ustálenej judikatúry (za splnenia podmienky podľa § 6 ods. 2 prvej vety zákona č. 514/2003 Z. z.), ak dôjde

k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby, za nezákonné rozhodnutie sa považuje uznesenie o vznesení obvinenia. Vychádzajúc analogicky z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 163/2013 zo dňa 13.11.2013, za nezákonné však nie je možné automaticky považovať každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obžalovaného. Podľa tohto nálezu ústavného súdu "uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z tohto dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu, iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila".

21. Aj keď je zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím objektívna a nie je možné sa jej zbaviť (§ 3 zákona č. 514/2003 Z. z.), aj pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., musia byť kumulatívne splnené tieto podmienky:

1. existencia nezákonného rozhodnutia,
2. vznik škody a
3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

Ak čo i len jedna z týchto podmienok nie je splnená, náhradu škody nie je možné priznať. Pre vznesenie obvinenia je postačujúci odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba a toto bolo v danej trestnej veci splnené.

22. Trestné stíhanie bolo v trestnej veci žalobcu začaté dňa 23.12.2011 na základe trestného oznámenia jeho bývalej manželky V. L. (obvinenie mu bolo vznesené 13.03.2012). Okrem V. L., bol v procesnom postavení svedka pred vznesením obvinenia vypočutý aj žalobca a ďalší svedkovia - rodičia V. L., Z. U. H. Y. U.. Medzi V. L. a žalobcom bola vykonaná konfrontácia, ktorou sa nepodarilo odstrániť rozpory v ich výpovediach a znaleckým posudkom znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a psychológia, bol u V. L. konštatovaný syndróm týranej osoby. V prípade, ak sú splnené podmienky podľa § 206 ods. 1 Tr. por. na vznesenie obvinenia konkrétnej osobe, t. j. ak je dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt je povinný vzniknúť tejto osobe obvinenie. V tejto súvislosti poukázal napr. aj na právnu vetu, ktorá bola uverejnená v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 2/2016 pod č. 19 z uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 2To 13/2015 zo dňa 26.03.2015 (rozhodnutie č. 19 zo Zbierky stanovísk NS a súdov SR č. 2/2016 v prílohe predkladám). To, že vyššie uvedené dôkazy, najmä uvedený znalecký posudok, boli dostatočné pre vznesenie obvinenia žalobcovi, konštatoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení č. k. 4To 111/2012 zo dňa 13.02.2013 (3. strana, tretí odsek, posledná veta).

23. V čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia žalobcovi, na vydanie tohto rozhodnutia tak boli splnené všetky zákonom určené podmienky podľa § 206 ods. 1 Tr. por. a ani ďalšími procesnými úkonmi vykonanými v prípravnom konaní nebolo nepochybne preukázané, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie. Pri existencii dvoch skupín dôkazov (v prospech, aj v neprospech žalobcu), prokurátor nemohol zastaviť trestné stíhanie žalobcu podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a jediným možným spôsobom skončenia prípravného konania bolo podanie obžaloby na žalobcu. O tom, či sa obžalovaný uznáva za vinného alebo či sa spod obžaloby oslobodzuje, je oprávnený rozhodnúť iba súd - § 2 ods. 4 a § 284 ods. 1 Tr. por. Aj v konaní pred súdom v danej trestnej veci existovali dve skupiny dôkazov.

24. Dôkazné požiadavky v konaní pred súdom, ktoré musia byť splnené na to, aby mohla byť osoba uznaná vinnou (obvykle označované ako dôkaz nad rozumnú pochybnosť), sa odlišujú od dôkazných požiadaviek, ktoré musia byť splnené pre to, aby mohla byť osoba trestne stíhaná (pre trestné stíhanie postačuje dôvodné podozrenie, že osoba spáchala trestný čin). Súd v trestnom konaní oslobodil žalobcu spod obžaloby aplikujúc zásadu in dubio pro reo. Zásada in dubio pro reo bola v trestnej veci žalobcu aplikovaná iba preto, že súdy pri svojom rozhodovaní viac prihliadli na dôkazy, ktoré boli v prospech žalobcu a vykonané dokazovanie vyhodnotili inak ako prokurátor v prípravnom konaní. Aj napriek tomu, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený, nie je možné tvrdiť, že by trestné stíhanie proti žalobcovi, vedené v mene štátu orgánmi činnými v trestnom konaní, nebolo legitímne. Štátu nie je možné uprieť legitímny záujem na vedení trestného konania proti konkrétnej osobe, ak bolo podozrenie zo spáchania trestného činu. Zákon č. 514/2003 Z. z. nedefinuje pojem "nezákonné rozhodnutie", t. j. zákon explicitne neurčuje, čo sa považuje za nezákonné rozhodnutie štátu pri výkone verejnej moci. K vymedzeniu tohto pojmu v zákone je zámerne zaujaté záporné stanovisko, pretože zákonná definícia

"nezákonného rozhodnutia" by mohla viesť k nesprávnemu alebo zužujúcemu, či naopak rozširujúcemu aplikovaniu tohto pojmu a pokiaľ by nebola tautologická, viedla by ku konštrukcii dvojakej nezákonnosti, a to nezákonnosti, za ktorú sa zodpovedá a nezákonnosti, za ktorú sa nezodpovedá. V dôsledku toho zistenie nezákonnosti, je vecou konkrétneho posúdenia okolností každého jedného prípadu. Zákonnosť, či nezákonnosť rozhodnutia, je otázkou posúdenia súladu rozhodnutia s objektívnym právom. Za nezákonné rozhodnutie možno považovať iba také rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré už v čase jeho vydania nemalo zákonný podklad. Uznesenie o vznesení obvinenia ČVS:SKIS-316/OISS-V-2011 zo dňa 13.03.2012 atribúty nezákonného rozhodnutia nespĺňa, aj keď bol žalobca spod obžaloby oslobodený.

25. Žalobca v žalobe nepreukázal, že by v trestnom konaní, ktoré bolo proti nemu vedené, postupoval niektorý z orgánov činných v trestnom konaní v rozpore so základnými zásadami trestného konania, vyjadrenými v § 2 Tr. por. Postup vyšetrovateľa, aj postup prokuratúry, bol štandardný, v medziach zákona a uznesenie o vznesení obvinenia, ani uznesenie o zamietnutí oneskorene podanej sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, neboli zrušené podľa § 363 a nasl. Tr. por. Opačný výklad by poprel legitímny záujem štátu na vedení trestného stíhania, ak sú splnené podmienky určené v § 206 ods. 1 Tr. por. Uznesenie o vznesení obvinenia ČVS:SKIS-316/OISS-V-2011 zo dňa 13.3.2012 preto nie je možné považovať za nezákonné rozhodnutie v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Okrem toho, že na priznanie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v tejto veci nie sú splnené podmienky podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (bod III. tohto vyjadrenia), v tejto veci nie je preukázané ani vydanie nezákonného rozhodnutia. Uplatnený nárok na náhradu škody je preto nedôvodný, pretože absentuje právny titul (právny základ) pre jeho uplatnenie - nezákonné rozhodnutie nie je preukázané.

26. Nie je zároveň preukázaný ani vznik škody. Žalobca k žalobe nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že JUDr. Jánovi Marčovi trovy obhajoby v sume 2.925,78 Eur aj uhradil a teda, že mu škoda v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vznikla. Faktúry pripojené k žalobe, vznik škody nepreukazujú. Zároveň k žalobe nie je pripojené ani vyúčtovanie trov obhajoby žalobcu v trestnom konaní.

27. K žalobe nie sú pripojené žiadne dôkazy, ktoré by vznik škody preukazovali, a ktoré by tiež preukazovali, že nárok na náhradu škody je uplatnený v súlade s § 18 ods. 1, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.

28. Žalobca si súčasne nesprávne uplatňuje úrok z omeškania od 11.08.2015.

29. Žiadny z pôvodne žalovaných 1/ až 3/ sa s poukazom na ust. § 16 ods. 4 poslednú vetu zákona č. 514/2003 Z. z. súčasne nemohol dostať do omeškania už od 11.08.2015, pretože dňa 10.08.2015 žalobca podal len žiadosť o predbežné prerokovanie nároku a úrok z omeškania mu od 11.08.2015 určite nepatrí.

30. Súd vykonal dokazovanie prečítaním uznesenia Ministerstva vnútra SR, sekcie kontroly a inšpekčnej služby úradu inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby stred ČVS: SKIS-316/OISS-V-2011 zo dňa 13.03.2012, z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 2T/144/2012 obžaloby, rozsudku, uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica, zo spisu z prípravného konania ČVS: SKIS-316/OISS-V-2011, ktorý sa nachádza v pripojenom trestnom spise spisová značka 2T/144/2012, Sťažnosti žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia, uznesenia Okresnej prokuratúry Lučenec 3Pv 832/11-9 zo dňa 19.04.2012, konceptu znaleckého posudku a zistil nasledovný skutkový stav:

31. Uznesením Ministerstva vnútra SR, sekcie kontroly a inšpekčnej služby úradu inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby stred ČVS: SKIS-316/OISS-V-2011 zo dňa 13.03.2012 bolo proti žalobcovi vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Na zastupovanie v uvedenom trestnom konaní si žalobca zvolil za obhajcu JUDr. Jána Marčoka, advokáta so sídlom Lučenec, M. Gorkého 21.

32. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal žalobca listom zo dňa 27.03.2012, doručený sekcie kontroly a inšpekčnej služby úradu inšpekčnej služby dňa 29.03.2012 sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

33. Okresná prokuratúra Lučenec uznesením č. k. 3Pv/832/11-9 zo dňa 19.04.2012 podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zamietla sťažnosť žalobcu ako obvineného, z dôvodu že sťažnosť bola podaná oneskorene. Z odôvodnenia uznesenia je zrejmé, že okresný prokurátor dospel k záveru, že hoci sťažnosť žalobcu ako obvineného bola prípustná, podaná oprávnenou osobou aj u príslušného orgánu, táto nebola podaná v zákonom stanovenej lehote, pretože posledný deň na podanie sťažnosti bol 26.03.2012 a žalobca ako obvinený podal sťažnosť až dňa 28.03.2012.

34. Okresný prokurátor dňa 18.06.2012 podal voči žalobcovi ako obvinenému obžalobu.

35. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec číslo konania 2T/144/2012-258 zo dňa 25.09.2012 bol žalobca ako obžalovaný spod obžaloby pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona oslobodený, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 4To/111/2012.

36. Žalobca podal dňa 11.08.2015 na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Ministerstvo vnútra dňa 14.08.2015 pod č. KM-OPS1-P-135/2015 žiadosť postúpilo Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky. Generálna prokuratúra postúpila žiadosť dňa 24.08.2015 pod sp. zn. VI/4 Gc 72/15/1000-2 Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Ministerstvo spravodlivosti žiadosť dňa 11.09.2015 pod č. 46102/2015/141 vrátilo generálnej prokuratúre a Generálna prokuratúra Slovenskej republiky dňa 18.09.2015 pod sp. zn. VI/4 Gc 72/15/1000-5 JUDr. Jánovi Marčokovi s poukazom na ust. § 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. oznámila, že na vybavenie žiadosti nie je vecne príslušná. Žalobca v podanej žiadosti žiadal náhradu škody v rovnakej výške a z rovnakého titulu, ako si ju uplatňuje v žalobe. Vybavenie žiadosti sp. zn. VI/4 Gc 72/15/1000-5 z 18.09.2015 bolo JUDr. Jánovi Marčokovi doručené 23.09.2015.

37. Podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu
f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

38. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

39. Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

40. Podľa § 15 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

41. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti v zmysle § 191 Civilného sporového poriadku, mal súd preukázať, že žaloba žalobcu je nedôvodná. Žalobca pôvodne v žalobe ako žalovaného označil Slovenskú republiku, za ktorú mali konať tri orgány, a to Ministerstvo vnútra SR, Generálnu prokuratúru SR a Ministerstvo spravodlivosti SR. Okresný súd Lučenec uznesením číslo konania 12C/27/2017-113 zo dňa 12.10.2017 ustálil, že v predmetnom spore bude ďalej konať so žalovaným Slovenská republika, za ktorú koná Generálna

prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.10.2017.

42. Zo strany žalovaného okrem iných namietaných skutočností bola namietaná v prvom rade tá skutočnosť, že žalobca podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť oneskorene. Z listinného dôkazu, ktorý sa nachádza v pripojenom súdnom spise Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/144/2012 a v ňom pripojenom spise ČVS: SKIS-316/OISS-V-2011 súd zistil, že Okresná prokuratúra Lučenec dňa 19.04.2012 pod číslom konania 3Pv/832/11-9 podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zamietla sťažnosť obvineného - žalobcu, pretože bola podaná oneskorene. Žalobca k tomuto na svoju obranu uviedol, že je pravdou, že orgán rozhodujúci o sťažnosti vyhodnotil túto ako podaná oneskorene, avšak je zrejmé, že sa zaoberal napadnutým rozhodnutím. Z listinného dôkazu, a to zo samotného uznesenia okresnej prokuratúry, ktorým bola sťažnosť zamietnutá, tieto skutočnosti však vôbec nevyplývajú. Naopak je zrejmé, že okresná prokuratúra, keďže sťažnosť bola podaná oneskorene, sa napadnutým rozhodnutím vôbec nezaoberala.

43. Oneskorene podanú sťažnosť proti (v tom čase už právoplatnému) uzneseniu o vznesení obvinenia, nie je možné považovať za "riadny" opravný prostriedok. Riadnym opravným prostriedkom je taký opravný prostriedok, ktorý je podaný proti neprávoplatnému rozhodnutiu, pričom riadnym opravným prostriedkom je súčasne len taký opravný prostriedok, o ktorom môže byť meritórne konané, t. j. na základe ktorého môže byť napadnuté rozhodnutie vecne preskúmané a nie taký, ktorý sa zamietá len z formálnych dôvodov. V tejto veci, s poukazom na uvedené, nie je preto splnená podmienka, určená v § 6 ods. 2 prvej vete zákona č. 514/2003 Z. z. na priznanie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Súčasne, nie sú dané ani predpoklady na aplikáciu ust. § 6 ods. 2 druhej vety zákona č. 514/2003 Z. z. Zákon č. 514/2003 Z. z. nedefinuje, čo je potrebné rozumieť pod pojmom "prípád hodný osobitného zreteľa". Vo všeobecnosti ide o prípady, keď nepodanie riadneho opravného prostriedku včas, resp. vôbec, bolo spôsobené napr. náhlou hospitalizáciou obvineného, inou náhlou udalosťou, ktorá objektívne znemožnila podanie sťažnosti, prípadne nesprávnym poučením o lehote, v ktorej sa má sťažnosť podať. To, či ide o prípad hodný osobitného zreteľa, je potrebné posudzovať v každej jednej veci individuálne. Žalobca v žalobe, ani na pojednávaní súdu neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by bolo možné vo vzťahu k oneskorene podanej sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia vyhodnotiť ako "prípád hodný osobitného zreteľa". Nakoľko oneskorene podanú sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, nie je možné považovať za riadny opravný prostriedok, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím - uznesením o vznesení obvinenia, žalobcovi v tomto konaní nie je možné priznať.

44. Súd mal za to, že v predmetnej veci žalobca neunesol dôkazné bremeno a súdu nepreukázal, že by u neho išlo o prípad hodný osobitného zreteľa tak, ako to má na mysli ustanovenie § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a zároveň nebola splnená podmienka, že by bol podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok, žalobcovi nevzniklo právo na náhradu škody.

45. Keďže sa súd postavil na to stanovisko, že nie je splnená vyššie uvedená podmienka priznania práva na náhradu škody v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., inými skutočnosťami čo sa týka posúdenia nezákonnosti rozhodnutia, vzniku škody, výšky škody a úroku z omeškania, sa súd už nezaoberal.

46. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

47. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

48. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.